

Senest i 1997 er der endvidere, efter en ressourcemæssig styrkelse og effektivisering af Patientklagenævnet, sket en betydelig forøgelse i antallet af afgjorte sager, således at der for 1997 må forventes at ske mere end en fordobling i antallet af afgjorte sager i forhold til 1996, nemlig fra 1187 til ca. 2500 sager, samtidig med et fald i antallet af verserende sager.

Ser man på udviklingen i den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, er der tale om en divergerende tendens, idet sagsbehandlingstiden steg fra 12 måneder i 1994 til 19,7 måneder i 1995 for derefter at udvise en nedadgående tendens. Denne tendens forventes forstærket betydeligt i takt med, at navnlig de ældre sager afsluttes.

5. Patientklagenævnets informationsvirksomhed

Patientklagenævnets afgørelser har betydning dels for de enkelte indklagede sundhedspersoner, dels for andre myndigheder, offentligheden m.v., bl.a. ved at nævnets afgørelser er med til at sætte normer for den sundhedsfaglige virksomhed.

Derfor sender nævnet, jf. præciseringen heraf i § 19, stk. 4, også kopi af dets afgørelser til ansættelsesmyndigheder og Sundhedsstyrelsen - og nu også til Lægemiddelstyrelsen - samt embedslægerne med henblik på, at afgørelsen kan anvendes bl.a. i tilsynet med sundhedspersonalet. Vedrørende ansættelsesmyndighedernes benyttelse af tilsendte kopier af afgørelser henvises til afsnit 3.3. Ansættelsesmyndighederne vil kunne benytte kopierne til selv at iværksætte kvalitetsforbedring af sundhedsvæsenet.

Herudover har Patientklagenævnet besluttet at styrke den almindelige indsigt og forståelse for nævnets arbejde i offentligheden gennem en intensiveret informationsvirksomhed. Dette sker ved udsendelse af et månedligt nyhedsbrev med resumé og kommentarer af konkrete afgørelser efter drøftelse på nævns-møderne. Derudover sker der fra primo december 1997 offentliggørelse på internettet af alt informationsmateriale vedrørende nævnet (årsberetning, klagevejledning, vejledning i sagsgange, klageskema og nævnte nyhedsbreve).

6. Hørte myndigheder, organisationer m.fl.

Forslaget har været til udtalelse hos relevante ministerier og styrelser, grønlandske og færøske myndigheder, de kommunale organisationer samt sundhedspersonalets faglige organisationer og visse patientorganisationer, bl. a. De Samvirkende Invalideorganisationer og Forbrugerrådet.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser

De samlede udgifter til formandskabet vil være af-

hængig af, om Patientklagenævnet har sagspukler eller befinder sig i balancesituation. Afvikling af pukelsager kræver et ekstra honorar ved den nuværende formandskonstruktion, da formændene bliver lønnet efter sagsmængden, mens en fuldtids-/deltidsformand - uafhængig af antallet af sager - vil modtage fast løn, og evt. godtgørelse for merarbejde. I en balancesituation vil det derimod være lidt billigere at have ad hoc formænd, fordi der ikke vil være så mange sager. En fuldtids, åremålsansat formand, f. eks. i lønramme 38 vil koste ca. 0,6 mio. kr. årligt. En supplerende næstformand, der kan benyttes efter behov, skønnes til at koste ca. 0,1 mio. kr. årligt.

Såfremt direktøren for nævnets sekretariat indtræder som formand for nævnet, kræver dette ikke ekstra ressourcer. Det kan dog ved eventuel længere tids formandsfunktion komme på tale at styrke sekretariatet ledelsesmæssigt.

Ændring af nævnets formandskab til f. eks. en fastansat formand forudsættes forhandlet med Finansministeriet, men finansieret indenfor nævnets egen bevilling.

Den i afsnit 3.4. nævnte tilpasning af de personalemæssige ressourcer mellem embedslægevæsenet og Patientklagenævnet vil være en intern omfordeling af bevillinger mellem de to virksomhedsområder i ministeriet.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, ligesom forslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I bestemmelsen tilføjes ordene »vedrørende patientbehandling« for herved at præcisere, at klager til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn over sundhedspersonernes faglige virksomhed kun vedrører klager over patientbehandlingen, dvs. hvor der er etableret et sundhedsperson-patient forhold. F.eks. vil klager over læger, der arbejder i administrative stillinger som faglige konsulenter for kommunerne eller forsikringsselskaber efter denne bestemmelse - som hidtil fortolket - ikke være omfattet af nævnets virksomhed.

Patientklagenævnet behandler klager over den faglige virksomhed, der udøves af en række forskellige persongrupper inden for sundhedsvæsenet.

Ved faglig virksomhed forstås ikke kun behandling og pleje m.v., som udføres af sundhedspersonalet.